

Kohtuasi T-72/04

Sonja Hosman-Chevalier

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon

Ametnikud – Töötasu – Kodumaalt lahkumise toetus – Personalieeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 punkt a – Mõiste „teisele riigile tehtud töö”

Esimese Astme Kohtu otsus (esimene koda), 13. september 2005 II - 3268

Kohtuotsuse kokkuvõte

1. *Ametnikud – Töötasu – Kodumaalt lahkumise toetus – Määramise tingimused – Teisele riigile või rahvusvahelisele organisatsioonile tehtud töö – Mõiste „teisele riigile tehtud töö” – Töötaja liikmesriigi alalises esinduses Euroopa Liidu juures – Hõlmamine (Personalieeskirjad, VII lisa, artikkel 4, lõige 1, punkt a)*

II - 3265

2. *Ühenduse õigus — Tõlgendamine — Põhimõtted — Autonoomne tõlgendamine — Piirid — Liikmesriigi õigusele viitamine teatud juhtudel*

1. Personalieeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 punkti a teise taande viimases lauses ette nähtud erand kodumaalt lahkumise toetuse andmisest nendele ametnikele, kes kuus kuud enne institutsiooni teenistusse asumist lõppenud viie aasta jooksul tegid tööd teisele riigile või rahvusvahelisele organisatsioonile, on õigustatud seetõttu, et kuna sellisel juhul on nende isikute viibimine selles riigis ajutine, ei saa eeldada, et nad omaksid püsivaid sidemeid teenistuskoha riigiga.

osaks olevas organis nagu alaline esindus Euroopa Liidu juures, olenemata selle isiku konkreetsetest ja spetsiifilistest kohustustest nimetatud organi teenistuses.

(vt punktid 28, 29 ja 42)

Mõiste „riik” selles artiklis osutab ainult riigile kui juriidilisele isikule ja kui rahvusvahelise õiguse ühtsele subjektile ning tema valitsemisorganitele. Seetõttu piisab selleks, et personalieeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 punktis a sätestatud erand oleks isikule täielikult kohaldatav, kui isik töötab sellises riigi

2. Ühenduse õiguse ühetaolise kohaldamise ja võrdse kohtlemise põhimõtte nõuetest tuleneb, et ühenduse õiguse sätteid, mis ei viita kõnealuse normi tähenduse ja ulatuse määratlemisel sõnaselgelt liikmesriigi õigusele, tuleb tõlgendada kogu ühenduses autonoomselt ja ühetaoliselt, võttes arvesse sätte konteksti ja kõnealuse õigusakti ees-

märki. Sõnaselge viite puudumisel võib ühenduse õiguse kohaldamisel tekkida siiski vajadus viidata liikmesriigi õigusele, kui ühenduse kohus ei leia ühenduse õiguses või ühenduse õiguse üld-

põhimõtetes neid pidepunkte, mis võimaldaksid autonoomsel tõlgendamisel määratleda sellise sätte tähendust ja ulatust.

(vt punkt 40)